

ACC. N:R **M. 10479**: 1.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: G. La Mattsson
 Härad: medelsta Adress: Gunnestorp Fring
 Socken: Fring Berättat av: Elsa Mattsson
 Uppteckningsår: 1947 Född år 1850 i Fring

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Brudens fader skulle leda in bruden
 innanför dörren i kyrkan och
 överlämna nämne till Brudgummen
 där. Sedan skulle Brudgummen föra
 fram henne till Altaret. Tigel-
 ringar brukades allmänt. Var de
 rika var ringen av guld. De
 fattiga fick nöja sig med silver.
 Här på denna traktens fanns ur-
 makare som gjorde silverringar
 så kallade pärbringa som var
 inte stäta utan gruppiga så
 som liknade pärlor. Damm järder
 av silverknappa som bruden fick

*kriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 10479:2.

av sin Fader eller någon manlig
bekant eller släkting. I enstaka
fall när någon riktigt fattig
person skulle gifta sig så hände
då att bruden fick låna ring
till exempel av en släkting eller
någon medlidrande granne. En var-
dags ring köpte alla brudar sig
strax efter vigseln en mässingring.
För en gift kvinna fick aldrig
vara utan ring. Då var ett ordspråk
som lød. Då tyngsta jorden bär
är en ringaläs kvinna. Den finare
vigselringen hade dom bara när
dom skulle gå bort. Spörräl förekom
bara i förnämna hemm. När brudparet
vigdes hemma i brudens hemm. Då
skulle gästerna ge Prästen pengar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Fadren till bruden skulle överlämna
pängerna till Prästen strax efter
vigslen. över brudparets plats vid
bröllopsbordet brukade dom ha om
bröllopet förekom på sammaren två
små unga björker sammanbundna
och om bröllopet förekom på ventren
en krana av kararev Blosskällarna
vid bröllopp skulle hålla två
bloss av torra stickor för Brud-
paret när de skulle gå ut och
visa sig på kvällen för den
väntande ungdomen och då skulle
bröllopskatten skutas. Om både
brudens och brudgumens föräldra
levde så skulle dessa placeras vid
var sin sida om brudparet. Sedan
skulle de äldsta av bröllopsgästarna

(nummer)

kaga plats. Frå maträtter var alltid
bestämda på ett bröllop nämligen
Lötost och Ringrynsgröt. Ringrynsgröten
var som avslutning på bröllopsmiddagen
och där skulle en glad folkvisa spelas.
Briden skulle alltid ha en kattkälling
med sig från sitt föräldrahem till
sitt nya hem och där skulle brud-
paret lämna lite gröt och ta med
sig till katten. Då skulle bringa
lycka i deras nya hem. Man brukade
samla in pengar till spelmannen
när bröllopet var slut. Då var
någon glad yngling som gick
omkring med katten och samlade
in pengarna till spelmannen.
Kokerskan han fick utav bröllops-
maten med sig hem. Det var

-alltid vanligt -att man dansade vid
bröllop utan till exempel om föräldrarna
var religiösa. Den första dansen som
spelades skulle vara vals. Den skulle
dansas av brudparet ensam sedan
skulle bruden dansa med alla de
manliga gästerna som kunde dansa.
Sista dansen skulle vara polka
och då skulle de dansa kronan
av bruden. Då skulle vara den
gladaste ynglingen på bröllopet
under dansen skulle han låsa
kronan och brudgummen skulle
vara påpasslig och taga både
brud och krona i sin famn rätt
som kronan skulle falla. När
bröllopet var slut och gästerna
skulle gå. Då stälde unghärlarna

Detta är inte
att "dansa kro-
nan av bruden".
Detta tillhör en
äldre tradition
om på, att bruden
med förbundna
ögon med alla de
unga flickorna
i ring omkring
sig, skulle låsa
sin krona och
sätta den på en
av flickornas
huvud. Den blev
nästa brud. Etc.

ACC. NR M. 10479:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

till ett glatt upptåg de försökte och
på tag i brudgummen och ropade
bryt bojan. Då slöt de gefta
männen ring kring brudgummen
under utropet håll dig på din
plats. Pojkar och flickor skulle
vädda så kallade syskonsäng på
golvet. Då ansågs nästan som
givet att den flicka pojken utrag
till sängkammerat skulle bli
hans brud. Flickans värsta vänner
skulle följa brudparet då de
gingo till sängen och hon skulle
även placera den spräckte träskan
under sängen. Dän ramma som
klädde bruden skulle vädda brud-
sängen. Dän skulle väddas fint
med nya sängkläder. men sedan

ACC. N:R M. 10479:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

stälde ungdomen till med allt möjligt
skoj. De tog till exempel och lade
enris under lakanen eller ett par
vedträn de tog bort då nya
täcket och lade dit ett gammalt
o. s. v. en väckarklocka gjordes i
rumet som skulle väcka på en
bestämd timma. Sedan var då
vänninans tur som följde dem
till brudsängen och ställa allt
till rätta. Någon gång i slutet
av 1800-talet kom den vita brud-
klänningen i bruk. Färet användes
den vackra blekingedräkten och
skor med spänne på vristen. De
rika lånade brudkrona ifrån
kyrkan. I samliga församlingar
wadde de guldkronor i samliga

silver i kring förramling hade de
silverkrona. De fattiga brudarna
hade brudkrona av myrten. Bruden
fick våra krona även om hon inte
var mä. I början på 1800-talet var
då så stor skam om en flicka
blev med barn före giftermålet så
hon blev aldrig gift om hon inte
fick barnets fader. När hon gick
till kyrkan märkte hon ha en röd
lapp fastsydd där bak på kjolen
till ett tecken att hon hade fått
ett barn. På senare tid är det ju
ganska vanligt att flickor är
med barn innan de gifter sig
ät mestadels ibland arbetareklassen.
Bruden skulle ha en peng i sken
var hon rik skulle hon ha en

sedel var hon fattig fick hon nöja sig med en selverpeng. Den skulle hon ha med sig till sitt nya hem och gämma den livet igenom den skulle dra rikedom till huset. En vönnina eller en nära släkting brukade klä brudarna. Var då en rik brud så ~~hon~~ hade eget rum i sitt förräldrahem då skulle hon klädas i sitt flickrum. Bruden skulle spegla sig i ett fat med vatten därför att hännas kommande barn inte skulle bli a häggfärdiga. Var bröllopet på rammaren så hägg man två granna ungljörkar och reste upp utanför ingången till bröllopgården och så band man ihop dem i topparna så de bildade en äreport. Andre Lysningsrindagen

brukade ungdomarna ställa till med
skoj. Då vandrade de till skogen och
högga en rätt kraftig björk och drog
iväg med den till lysningsgården och
barikaderade dören med den samtidigt
högga de två kraftiga kryckor till
brudgummen. Det sades att när det
lystes för ett par så slog de läret
av brudgummen till exempel om brud-
gummen var ifrån en annan by då
skulle ungdomarna i den byn resa
en grann äreport vid den gården
för att hedra bruden vid sin
hemkomst till sett nya hem och
vid bröllopgården skulle gårdens
folk resa en äreport och föröfrigt
klä med några gröna giranglar
och ett hjärta av ligonris i äreporten